

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 332

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 mai 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE			
191. — Lege privind infracțiunile la regimul transportului naval.....	1-4	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002.....	4-6
283. — Decret pentru promulgarea Legii privind infracțiunile la regimul transportului naval.....	4	★	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 144 din 10 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din		Lista agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale.....	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind infracțiunile la regimul transportului naval

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege prevede infracțiunile la regimul transportului naval, astfel cum este reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 412/2002, precum și unele dispoziții speciale de procedură referitoare la aceste infracțiuni.

CAPITOLUL II

Infrațiuni contra siguranței navigației civile

Art. 2. — (1) Conducerea unei nave de către o persoană fără brevet sau fără certificat de capacitate corespunzător se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.
(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta comandantului sau a altei persoane care încredințează cu știință conducerea navei unei persoane fără brevet sau certificat de capacitate corespunzător ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta persoanei care încredințează cu știință conducerea navei unei persoane care suferă de o boală psihică ori se află sub influența unor produse stupefiante.

Art. 3. — Punerea în navigație a unei nave fără a avea echipaj minim de siguranță se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 4. — (1) Exercițarea atribuțiilor de serviciu sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe interzise de autoritatea de reglementare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită de către personalul navigant care asigură direct siguranța navigației, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amendă.

(3) Este considerată sub influența băuturilor alcoolice persoana care are o îmbibație alcoolică în sânge de până la 0,80 g/l alcool pur în sânge ori o concentrație de până la 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat.

Art. 5. — (1) Exercițarea atribuțiilor de serviciu în stare de ebrietate sau sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare stării de ebrietate se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită de personalul navigant care asigură direct siguranța navigației, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Este considerată în stare de ebrietate persoana care are o îmbibație alcoolică în sânge mai mare de 0,80 g/l alcool pur în sânge ori o concentrație ce depășește 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat sau chiar o îmbibație mai mică, dacă aceasta are drept consecință micșorări manifeste ale facultăților de echilibru ori de mișcare ale acelei persoane, dificultate în exprimare ori incoerență ideatică, constatate clinic sau prin orice alte mijloace de probă.

Art. 6. — Refuzul, împotrivirea sau sustragerea persoanelor prevăzute la art. 4 și 5 de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 7. — (1) Părăsirea postului sau a navei fără aprobare, de către un membru al echipajului ori de către pilot, în timpul efectuării serviciului, dacă prin aceasta s-ar fi putut întrerupe navigația ori pune în pericol siguranța navei, a încărcăturii sau a echipajului, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită de comandant sau de înlocuitorul acestuia, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 8. — Fapta de a dormi în timpul serviciului de cart sau de gardă, dacă prin aceasta s-ar fi putut întrerupe navigația ori pune în pericol siguranța navei, a încărcăturii sau a echipajului, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani.

Art. 9. — Părăsirea navei de către comandant în caz de pericol, înainte de a-și fi exercitat îndatoririle de serviciu pentru salvarea navei și a echipajului, se pedepsește cu închisoare de la unu la 4 ani.

Art. 10. — Fapta comandantului unei nave de a nu-și îndeplini obligațiile de asistență și salvare a navelor și a persoanelor aflate în pericol pe apă ori, în caz de abordaj, de a nu comunica celorlalte nave, în măsura posibilităților, datele necesare identificării navei proprii se pedepsește cu închisoare de la unu la 4 ani.

Art. 11. — (1) Schimbarea poziției, scoaterea din funcțiune, avariarea gravă sau distrugerea unui semnal de navigație costier sau plutitor se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează sustragerea unui semnal de navigație costier sau plutitor ori a unor componente ale acestuia.

Art. 12. — (1) Dacă faptele prevăzute la art. 2—5 și art. 7—10 au avut ca urmare un accident de navigație, constând în abordaj cu pagube materiale importante, avariarea gravă a unei nave ori distrugerea sau degradarea importantă de instalații și bunuri de orice fel, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă s-a produs scufundarea navei proprii sau a altei nave ori moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau a mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la art. 2—5, art. 7 și art. 9—11, care au produs una dintre urmările prevăzute la alin. (2), au fost săvârșite în acest scop, pedeapsa este închisoarea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă fapta prevăzută la art. 8 a avut una dintre urmările prevăzute la alin. (1) și (2), pedeapsa este închisoarea de la unu la 6 ani, în cazul alin. (1), respectiv de la 3 la 12 ani, în cazul alin. (2).

Art. 13. — Preluarea fără drept a comenzii sau a controlului unei nave se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 14. — (1) Săvârșirea uneia dintre următoarele fapte, și anume:

a) împiedicarea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu ale personalului navigant prevăzut la art. 31 lit. a)—c) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 412/2002, privind conducerea navei;

b) falsificarea unui ordin scris sau a jurnalului de bord;

c) comunicarea unor informații, cunoscând că sunt false, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Distrugerea ori avariarea unei nave sau a încărcăturii acesteia, a echipamentelor de navigație sau perturbarea funcționării acestora se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează distrugerea jurnalelor de bord și de mașini.

(4) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1)—(3) s-a pus în pericol siguranța navigației, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 15. — Plasarea pe o navă, prin orice mijloace, a unui dispozitiv, obiect ori substanță aptă să distrugă nava sau să cauzeze acesteia ori încărcăturii pagube de natură să pună în pericol siguranța navigației se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 16. — Faptele prevăzute de la art. 13—15, săvârșite în scopul devierii navei de la itinerarul său, se pedepesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 17. — (1) Luarea în stăpânire a unei platforme fixe sau exercitarea controlului asupra acesteia prin violență ori amenințare cu violența se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Distrugerea unei platforme fixe sau cauzarea unor pagube de natură să pună în pericol securitatea acesteia se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 18. — (1) Plasarea sau dispunerea de a se plasa pe o platformă fixă, prin orice mijloc, a unui dispozitiv sau a unei substanțe apte să distrugă platforma fixă ori de natură să pună în pericol siguranța acesteia se pedepsește

cu închisoare de la 5 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În înțelesul prezentei legi, *platforma fixă* desemnează o insulă artificială, o instalație sau o lucrare atașată permanent de fundul mării ori de cel al unei ape interioare, în vederea explorării sau exploatării resurselor ori pentru alte scopuri economice.

Art. 19. — Dacă faptele prevăzute la art. 13—18 au avut ca urmare consecințe deosebit de grave, inclusiv scufundarea navei sau a platformei fixe, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare moartea sau vătămarea gravă a integrității corporale ori sănătății mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 20. — (1) Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 13—18 se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 21. — (1) Blocarea șenalului navigabil, a unei dane sau zone a bazinului portuar și neexecutarea ordinului căpitanului portului privind măsurile de deblocare se pedepesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta a avut ca urmare întreruperea navigației ori a activității portuare sau punerea în pericol a siguranței navigației ori a portului, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 22. — Transportul de mărfuri periculoase la bordul navelor în apele naționale navigabile fără respectarea prevederilor legale cu privire la stivuire, ambalare, etichetare, măsuri de protecție, dacă a fost pusă în pericol sau s-ar fi putut pune în pericol siguranța navigației, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

CAPITOLUL III

Infracțiuni contra ordinii și disciplinei la bordul navelor

Art. 23. — (1) Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu privind siguranța navei și a navigației se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta este săvârșită de către comandantul navei, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Art. 24. — (1) Lovirea superiorului de către inferior se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an.

(2) Dacă fapta se săvârșește asupra comandantului navei, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

(3) În cazul în care comandantul navei se găsește în exercițiul atribuțiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 3 ani.

(4) Lovirea inferiorului de către superior se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

Art. 25. — Fapta pasagerului de a nu se supune în timpul călătoriei unui ordin dat de comandant sau secund ori de un alt ofițer, pentru salvarea navei, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

Art. 26. — (1) Acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (1)—(3) și art. 25 se pune în mișcare la sesizarea comandantului sau a proprietarului ori a operatorului navei, după caz.

(2) Acțiunea penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 23 alin. (2) se pune în mișcare la sesizarea proprietarului sau a operatorului navei ori a organelor abilitate ale autorității navale, după caz.

(3) Acțiunea penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 24 se pune în mișcare și la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL IV

Alte infracțiuni

Art. 27. — (1) Folosirea carnetului de marinar, a brevetului sau a certificatului de capacitate aparținând altei persoane se pedepsește potrivit art. 293 alin. 1 din Codul penal.

(2) Încredințarea carnetului de marinar, a brevetului sau a certificatului de capacitate altei persoane, spre a fi folosit fără drept, se pedepsește potrivit art. 293 alin. 2 din Codul penal.

Art. 28. — (1) Arborarea fără drept a pavilionului român ori punerea în exploatare sau navigație a unei nave neînregistrate se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și arborarea fără drept a pavilionului unei alte țări decât cel înscris în actul de naționalitate, de către o navă străină sau română care trece prin apele naționale navigabile ale României.

Art. 29. — Fapta comandantului ori a altui membru al echipajului care, în urma producerii unui accident de navigație, ordonă sau face ca nava să părăsească locul faptei se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

Art. 30. — Folosirea navei sau a încărcăturii navei ori dispunerea de acestea, fără drept, în tot sau în parte, pentru sine sau pentru altul, de către comandant sau un alt membru al echipajului, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 31. — Omisiunea de a denunța de îndată săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 13—15, art. 17 și 18 se pedepsește în condițiile prevăzute de art. 262 din Codul penal.

Art. 32. — Ultrajul săvârșit împotriva unui inspector de navigație civilă ori a personalului operativ al căpitanilor porturilor, aflat în exercițiul funcției ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, se pedepsește potrivit art. 239 din Codul penal.

CAPITOLUL V

Dispoziții speciale de procedură

Art. 33. — (1) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 27—30, cercetarea penală se efectuează de către căpitanii porturilor.

(2) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 32, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

Art. 34. — Cercetarea la fața locului și reconstituirea efectuate pe nave sau în incinta porturilor se fac în prezența căpitanului portului sau a reprezentantului acestuia.

Art. 35. — Luarea de măsuri și efectuarea de cercetări la bordul unei nave care arborează pavilionul unui alt stat cu care statul român a încheiat convenții se fac în conformitate cu prevederile acestora.

Art. 36. — Infracțiunile prevăzute la art. 2—11, art. 22—25, art. 27, 28 și 30 se judecă în primă instanță de secțiile maritime și fluviale ale judecătoriilor.

Art. 37. — Infracțiunile prevăzute la art. 12—21, art. 31 și la art. 32 se judecă în primă instanță de secțiile maritime și fluviale ale tribunalelor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 38. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 39. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Decretul nr. 443/1972 privind navigația civilă,

publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 132 din 23 noiembrie 1972; lit. a) de la lit. A a pct. 1 al art. 2 și lit. a) de la pct. 1 al art. 3 din Decretul nr. 203/1974 pentru înființarea și organizarea de secții maritime și fluviale la unele instanțe judecătorești și unități de procuratură, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 131 din 31 octombrie 1974.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 13 mai 2003.
Nr. 191.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind infracțiunile
la regimul transportului naval**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind infracțiunile la regimul transportului naval și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 mai 2003.
Nr. 283.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 144**

din 10 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002

Costică Bulai — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Ioana Marilena Chiva — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002, excepție ridicată de Maria Anca Maican în Dosarul nr. 503/M/2002 al Tribunalului Brașov—Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 500C/2002 și nr. 501C/2002, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Carmen Maria Maro în Dosarul nr. 484/M/2002 și de Romulus Gruia în Dosarul nr. 497/M/2002, ambele ale Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal, în dosarele nr. 500C/2002 și nr. 501C/2002, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție chestiunea conexării dosarelor sus menționate, având în vedere conținutul identic al excepțiilor ridicate. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, față de dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 500C/2002 și nr. 501C/2002 la Dosarul nr. 464C/2002, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, apreciind că dispozițiile criticate au caracter temporar și se aplică doar pentru anul 2002, iar, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor legale în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 octombrie 2002 și din 23 octombrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 503/M/2002, respectiv nr. 484/M/2002 și nr. 497/M/2002, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002**, excepție ridicată de Maria Anca Maican, de Carmen Maria Maro și de Romulus Gruia în cadrul unor litigii de muncă cu Universitatea Transilvania din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că, potrivit dispozițiilor criticate, se ajunge la situația inechitabilă în care persoanele încadrate în aceleași condiții și pe posturi identice vor fi remunerate diferit, în sensul că veniturile nete ale persoanelor angajate înainte de data de 1 aprilie 2001 vor fi superioare veniturilor nete ale persoanelor angajate după această dată. Astfel, deoarece art. 8 alin. (2) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2001 prevede în mod expres menținerea majorării pentru persoanele transferate în anul 2002, însă nu menționează această majorare și pentru persoanele transferate între 1 aprilie 2001 și 31 decembrie 2001, „se

ajunge la situația practică în care persoanele care s-au transferat înainte de 31.12.2001 nu beneficiază în continuare de majorarea prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 403/2001, însă persoanele care se transferă în cursul anului 2002 la o nouă unitate bugetară o fac cu toate drepturile câștigate la vechea unitate bugetară, inclusiv cu majorarea aplicată la data de 01.04.2001“.

Tribunalul Brașov — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât prin dispozițiile criticate se realizează o discriminare între persoanele încadrate în muncă la unitățile bugetare, înainte și după data de 1 aprilie 2001, contravenind astfel prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2). Totodată, potrivit opiniei instanței de judecată, dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 20 alin. (2) din Constituție, raportate la art. 23 și 24 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și la art. 6 și 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care prevăd dreptul la muncă, protecția socială a muncii și dreptul la retribuție egală pentru muncă egală. Or, prin aplicarea dispozițiilor criticate se ajunge la situația în care persoanele încadrate în muncă pe posturi identice vor fi remunerate diferit.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001, fiind un act normativ cu caracter temporar, se aplică numai în anul 2002, în caz contrar încălcându-se principiul neretroactivității legii. De asemenea, dispozițiile criticate nu contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii, deoarece, „în raport cu data la care a intervenit transferul la o altă unitate bugetară (înainte sau după 31.12.2001), persoanele respective se află, cel puțin formal, în situații diferite“, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie (de exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994).

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

„Angajații care la data de 31 decembrie 2001 beneficiau de majorarea salariilor de bază conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 403/2001 își mențin aceste drepturi salariale și în anul 2002, cuantumului estimat al acestora fiind inclus, la data respectivă, în proiectul Legii privind bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 2002, conform art. 137 alin. (5) din Constituție.

Diferențele de salarizare între persoanele încadrate în muncă sau a căror încadrare în muncă a fost modificată până la data de 1 aprilie 2001 și cele încadrate în muncă sau a căror încadrare a fost modificată după această dată au fost înlăturate prin reglementarea privind drepturile salariale pe anul 2003 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2002), care stabilește un sistem unitar de salarizare aplicabil tuturor funcționarilor publici.

Aparenta inegalitate rezultând din aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2001 a fost creată de procedurile legale privind modul de elaborare a bugetului de stat și al asigurărilor sociale de stat, și nu de nesocotirea prevederilor art. 16 și art. 4 alin. (2) din Constituție.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 29 decembrie 2001), aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 3 iulie 2002), având următorul conținut:

— Art. 8: „(1) *Persoanele care la data de 31 decembrie 2001 beneficiau de majorarea salariilor de bază conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 403/2001 beneficiază în continuare de majorarea procentuală a salariilor de bază, acordată la data de 1 aprilie 2001, și în anul 2002, în cazul în care acestea vor fi promovate într-o clasă, grad, treaptă profesională sau funcție superioară.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul persoanelor care în cursul anului 2002 vor trece sau vor fi trecute de la o unitate bugetară la altă unitate bugetară.*”

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar în anul 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 342/2002, excepție ridicată de Maria Anca Maican, de Carmen Maria Maro și de Romulus Gruia în dosarele nr. 503/M/2002, nr. 484/M/2002, respectiv nr. 497/M/2002 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 4 alin. (2): „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.*”;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*
(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că presupusele inegalități rezultate din aplicarea dispozițiilor legale, care exclud de la beneficiul majorărilor salariale persoanele angajate în intervalul 1 aprilie 2001 — 1 ianuarie 2002, precum și persoanele transferate în același interval de timp, nu rezultă din textul de lege criticat (art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2001), ci din dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 403/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 183 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, care însă nu pot face obiectul unui control de constituționalitate de către Curtea Constituțională, ci, eventual, se pot examina pe calea contenciosului administrativ, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...]*”.

Pe de altă parte, Curtea constată că problema supusă spre examinare nu este de constituționalitate, ci este una de aplicare a legii, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu poate face obiectul unui control de constituționalitate. Totodată, Curtea reține că nu intră în atribuțiile sale să interpreteze și să aplice dispozițiile legale criticate, numai instanța de judecată fiind în măsură să stabilească dacă aceste dispoziții se aplică și persoanelor angajate în perioada 1 aprilie 2001—1 ianuarie 2002, precum și persoanelor transferate în aceeași perioadă.

LISTA*)
agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale

NR CRT	DENUMIRE SOCIETATE	JUDET	COD UNIC INREGISTRARE
1	BI-PETRO-SRL	ALBA	13742699
2	CASA ROMANA DE COMERT SRL	ALBA	13931671
3	ALDO PROD IMPEX SRL	ARAD	14259685
4	ARCOM ARAD SRL	ARAD	12596455
5	MARICOM CRIS SRL	ARAD	14424324
6	SILVER OIL SRL	ARAD	14408914
7	ALDANI BENZ SRL	ARGES	13258550
8	CONRAD IMPEX L.T.D.	BACAU	8101051
9	POLIBAC GRUP SRL	BACAU	13734157
10	FEDRA TRADE SRL	BIHOR	6651202
11	BANROM SA	BRAILA	8419579
12	AMERICA LIVE COMPANY SRL	BRASOV	3052160
13	DORIPESCO SA	BRASOV	4728717
14	ROMPETROL DOWNSTREAM SA	BUCURESTI	12751583
15	ALDACRIS SRL	BUZAU	15106558
16	BREBEANU PETROL SRL	BUZAU	1151109
17	SPOT SRL	BUZAU	1193791
18	CONDORUL PETROSERV SA	CALARASI	10090060
19	FULL PILOT SRL	CONSTANTA	12461202
20	MD MASTER'S INDUSTRIES SRL	CONSTANTA	13946460
21	OIL SIMEX TRADING SRL	CONSTANTA	7249603
22	PENTA-OCEAN CONSTRUCTION CO LTD TOKYO SUS. AGIGEA	CONSTANTA	14417190
23	DUNARAF-TRANS SRL	GALATI	14362485
24	ROBINVEST TRADING NG SRL	GALATI	13509120
25	TARGET SA	GALATI	6514000
26	TURIST SERVICE SRL	GIURGIU	7709175
27	PESCADOR SRL	GORJ	2160946
28	CONSTRIF SA	IALOMITA	2071490
29	GEDA IMPEX SRL	IALOMITA	3744072
30	IVEX SRL	IASI	5552227
31	UNITRADE OIL SRL	IASI	15047753
32	AIR BP SALES ROMANIA SRL	ILFOV	9268016
33	PETROM AVIATION SA	ILFOV	48760
34	GEMIC OIL SRL	MEHEDINTI	13831184
35	TRANSPORT PRESTARI SERVICII CU UTILAJE TERASIERE MEHEDINTI SA	MEHEDINTI	9824545
36	AGROMECA PIATRA NEAMT SA	NEAMT	2865319
37	COLEOD PROD SRL	NEAMT	8553170
38	DAMIRA SRL	OLT	5877121
39	CANIGIA SRL	PRAHOVA	14344780

*) Lista este reprodusă în facsimil.

NR CRT	DENUMIRE SOCIETATE	JUDET	COD UNIC INREGISTRARE
40	DACIA L.C.D. SRL	PRAHOVA	5265696
41	FINOIL SRL	PRAHOVA	15028387
42	MARIFLOR 2000 SRL	PRAHOVA	1317172
43	SALTRIX SRL	PRAHOVA	6197786
44	ROMALTEC SA	SALAJ	11337630
45	ATLANTIS IANCOM SRL	SIBIU	9596595
46	COMPANY ALIMAR SRL	VASLUI	10904893
47	PETROL NETWORK SRL	VASLUI	11734355
48	PETROL IMPORT-EXPORT SRL	VASLUI	6692210
49	L & V SRL	VILCEA	669790
50	PENDCO SRL	VILCEA	5106496
51	AUTO SIMA BEYER IMPORT EXPORT SRL	VRANCEA	6262922
52	DIPLOMATIC TV COMPANY SERV SRL	VRANCEA	6487208

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
